

udvandre til andre Lande, kunde knyttes til det danske Landbrug.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdorpf) udtalte Ønsket om, at det blev gjort Kommissionerne klart, at det ikke maatte gentage sig, hvad der — deri har det ærede Medlem vistnok Ret — i nogen Maade har fundet Sted i Aar, at man har lovet Husmændene Laan uden at vide, om Pengene vare til Stede. Jeg tror, at baade Kommissionerne — derom nærer jeg ingen Tvivl — og Landarbejderne for Fremtiden i høj Grad ville blive forsigtigere, de første med at give Løfter og de andre med at paabegynde Opførelsen af deres Bygninger, før de ere sikre paa, at Statslaanene ere i Orden. Derom nærer jeg ikke Tvivl, at den Kalamitet, der maaske sine Steder har været i Aar, ikke vil gentage sig. Mere Forsigtighed vil sikkert være til Stede fra begge Sider.

Til det ærede Medlems Henstilling om, at det paases, at Bygningerne blive forsvarligt opførte, skal jeg svare, at det er jo en Opgave, der i første Række maa paahvile Kommissionerne, og de Indberetninger fra dem, jeg har set i den korte Tid, jeg har været Minister, have, maa jeg sige, været fuldt ud tilfredsstillende. De have stadig vidnet om, at de fleste af Brugene er i udmærket Fremgang. Udtrykket „Fremgang“ — „god Fremgang“ eller „Fremgang“ uden videre Tilføjelse — fandtes næsten ved dem alle, og selv om der ogsaa i den første Tid, hvor det kneb med Pengene, har været Mangler ved nogle af Bygningerne, haaber man, at det kan rettes, efterhaanden som de paagældende Husmænd faa bedre Raad, komme til at sidde fastere paa deres Husmandsbrug.

Jeg maa maaske gøre en lille Bemærkning, der ligger lidt udenfor det foreliggende Forslag, og bringe to ærede Medlemmer, det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdorpf) og det ærede 5te kongevalgte Medlem (Hage), en Tak for den Tilslutning, de udtalte til det Besparelsesforslag, der er fremsat i Folketinget. Jeg deler ganske de Herrers Betragtning, at det vil være en Ære for det danske Landbrug at gaa i Spidsen, den Dag det viser sig, at Spar-sommelighed er nødvendig.

Til det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Sørensen-Saksager), der, utilfreds med Fordelingen, spurgte, om den var foretaget i Forhold til de indkomne Ansøgninger, maa jeg svare uforbeholdent: Ja! Fordelingen, som efter Loven væsentlig skal finde Sted i Forhold dertil, har

ganske fundet Sted i Forhold dertil. Jeg har prøvet forskellige Veje, om det var muligt at komme til et Resultat, der bedre tilfredsstillende ogsaa mig, men de Forsøg, jeg gjorde, syntes mig at pege stærkt i modsat Retning. Jeg turde da ikke indlade mig derpaa, idet jeg var bange for at komme i Konflikt med Lovens Bestemmelser paa dette Punkt og paa den anden Side ogsaa fandt det betænkeligt, at netop de, der, hvad der sikkert gælder Kommissionen i Randers Amt, have gjort et overmaade stort og nyttigt Arbejde, skulde straffes. Jeg kunde heller ikke indse Retfærdigheden i, at netop de Folk skulde straffes og have mindre, end der forholds-mæssigt tilkom dem. Men det er vel i øvrigt et Spørgsmaal, som maa komme til Behandling, naar Loven vel sagtens igen kommer til Revision.

Jeg er enig med adskillige, jeg havde nær sagt mange, ærede Medlemmer, der have udtalt, at dette lille Lovforslag, der er af Betydning, ikke indeholder noget Præcedens. Dette er selvfølgelig, og jeg ønsker blot at bekræfte det.

Ogsaa de Betragtninger, det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) gjorde gældende, høre vel nærmest hjemme ved Overvejelserne, naar Loven en Gang skal revideres.

Jeg skal takke for den overordentlig velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og i Henhold til de faldne Bemærkninger udtale det Haab, at det høje Ting vil gennemføre det, som det foreligger.

Finansministeren (Brandes): Naar jeg er kommen til Stede i Dag, er det ganske vist ikke, fordi jeg havde ventet, at der vilde blive rettet nogen Opfordring til mig om at tage Ordet eller om at give Oplysninger i finansiel Henseende — jeg tror, det var det Udtryk, det ærede 5te kongevalgte Medlem (Hage) brugte —, men det er, fordi jeg er Medlem af dette Ting og gerne vilde høre Forhandlingerne. Naar man er ansat som Minister, har man sjældent Tid til andet end det, der lige ligger for, og kan undertiden ikke deltage i eller være til Stede ved Forhandlingerne selv i det Ting, af hvilket man er Medlem. Da jeg nu imidlertid i Dag har kunnet være til Stede, skal jeg paa den givne Foranledning tage Ordet.

Det, hvorom man spørger Finansministeren, er kortelig dette, om der nu ogsaa er Raad til at gaa til den Foranstaltning, om hvilken det her drejer sig. Jeg synes, man spørger om det, som om